

P7_TA(2011)0283

Punerea în aplicare a programelor politicii de coeziune pentru perioada 2007-2013

Rezoluția Parlamentului European din 23 iunie 2011 referitoare la raportul pentru anul 2010 privind punerea în aplicare a programelor politicii de coeziune pentru perioada 2007-2013 (2010/2139(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolele 174-178,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 31 martie 2010 intitulată „Politica de coeziune: raport strategic pentru anul 2010 privind punerea în aplicare a programelor pentru perioada 2007-2013” (COM(2010)0110),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 31 martie 2010 intitulat Document de însoțire pentru Comunicarea Comisiei din 31 martie 2010 intitulată - Politică de coeziune: raport strategic pentru anul 2010 privind punerea în aplicare a programelor pentru perioada 2007-2013 (SEC(2010)0360),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 25 octombrie 2010 intitulat Politică de coeziune: răspunsul la criza economică, o revizuire a punerii în aplicare a măsurilor politicii de coeziune adoptate în sprijinul planului european de redresare economică (SEC(2010)1291),
- având în vedere documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 14 noiembrie 2008 intitulat Regiunile 2020 – o evaluare a provocărilor viitoare pentru regiunile UE (SEC(2008)2868),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „EUROPA 2020: o strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii” (COM(2010)2020),
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 26 ianuarie 2011 privind contribuția politicii regionale la creșterea durabilă în Europa 2020 (COM(2011)0017),
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune¹,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1828/2006 al Comisiei din 8 decembrie 2006 de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune și a Regulamentului (CE) nr. 1080/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind Fondul European

¹ JO L 210, 31.7.2006, p. 25.

de Dezvoltare Regională, în special articolul 7¹,

- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 397/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1080/2006 privind Fondul European de Dezvoltare Regională în ceea ce privește eligibilitatea investițiilor în domeniul eficienței energetice și al energiei regenerabile în locuințe²,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 437/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 mai 2010 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1080/2006 privind Fondul european de dezvoltare regională în ceea ce privește eligibilitatea intervențiilor în domeniul locuințelor în favoarea comunităților marginalizate³,
- având în vedere Decizia 2006/702/CE a Consiliului din 6 octombrie 2006 privind orientările strategice comunitare în materie de coeziune⁴,
- având în vedere Rezoluția sa din 24 martie 2009 referitoare la punerea în aplicare a Regulamentului privind fondurile structurale 2007-2013: rezultatele negocierilor privind strategiile naționale din domeniul politicii de coeziune și programele operaționale⁵,
- având în vedere Rezoluția sa din 20 mai 2010 referitoare la executarea fondurilor alocate sinergiilor în domeniul cercetării și inovării, cuprinse în Regulamentul (CE) nr. 1080/2006 privind Fondul European de Dezvoltare Regională și în cel de-al șaptelea program-cadru pentru cercetare și dezvoltare în orașe și regiuni, precum și în statele membre și în Uniunea Europeană⁶,
- având în vedere Rezoluția sa din 14 decembrie 2010 privind realizarea unei adevărate coeziuni teritoriale, sociale și economice în UE – o condiție sine qua non a competitivității globale?⁷,
- având în vedere documentul de informare nr. 1 al Comisiei din 28 februarie 2007 referitor la alocarea de fonduri (COCOF/2007/0012/00),
- având în vedere nota de informare a Comisiei din 18 mai 2009 referitoare la structura orientativă pentru rapoartele strategice naționale pentru anul 2009 (COCOF 09/0018/01),
- având în vedere concluziile Consiliului privind raportul strategic pentru anul 2010 al Comisiei referitor la punerea în aplicare a programelor politicii de coeziune adoptate de Consiliul Afaceri Externe la 14 iunie 2010,
- având în vedere avizul Comitetului Regiunilor referitor la „Politica de coeziune: raport strategic pentru anul 2010 privind punerea în aplicare a programelor pentru perioada 2007-2013” din 1-2 decembrie 2010 (CdR 159/2010),
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 14 iulie 2010

¹ JO L 371, 27.12.2006, p. 1.

² JO L 126, 21.5.2009, p. 3.

³ JO L 132, 29.5.2010, p. 1.

⁴ JO L 291, 21.10.2006, p. 11.

⁵ JO C 117 E, 6.5.2010, p. 79.

⁶ JO C 161 E, 31.5.2011, p. 104.

⁷ Texte adoptate, P7_TA(2010)0473.

intitulat „Modalitățile de încurajare a parteneriatelor eficiente în gestionarea programelor din cadrul politicii de coeziune, pe baza bunelor practici din ciclul 2007-2013” (ECO/258),

- având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională și avizele Comisiei pentru bugete, Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, Comisiei pentru industrie, cercetare și energie și Comisiei pentru transport și turism (A7-0111/2011),
- A. întrucât, în conformitate cu articolul 174 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în scopul promovării unei dezvoltări armonioase a întregii Uniuni, aceasta își conține și pune în aplicare măsurile care conduc la consolidarea coeziunii sale economice, sociale și teritoriale, și, în deosebi, trebuie să își propună ca obiectiv să reducă discrepanțele dintre nivelurile de dezvoltare ale diferitelor regiuni și lipsa de dezvoltare a celor mai defavorizate regiuni, precum zone rurale, zone afectate de tranziția industrială, și regiuni care se confruntă cu un handicap natural sau demografic sever și permanent; întrucât trebuie să se țină seama de Strategia UE 2020 pentru a asigura că UE devine o economie, inteligentă, sustenabilă și incluzivă;
- B. întrucât politica de coeziune joacă un rol esențial în vederea deplină realizării a obiectivelor UE 2020, în special în domeniul ocupării forței de muncă și al afacerilor sociale, la toate nivelurile de guvernare și în toate zonele geografice;
- C. întrucât dimensiunea strategică a politicii de coeziune care garantează coerența cu prioritățile Uniunii Europene – transformând Europa și regiunile sale în locuri mai atractive pentru investiții și pentru ocuparea forței de muncă, îmbunătățind cunoașterea și inovarea pentru creștere economică și crearea unui număr mai mare de locuri de muncă și de o calitate mai bună – este prevăzută și scoasă în evidență în cadrul Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului (denumit în continuare Regulamentul general), în Orientările strategice ale Comunității pentru coeziune (denumite în continuare Orientările strategice), în Cadrul de referință strategic național (NSRF) și în programele operaționale (PO);
- D. întrucât exercițiul de raportare strategică reprezintă un nou instrument al politicii de coeziune, care a fost introdus în perioada de programare curentă de Regulamentul general ca un instrument pentru examinarea punerii în aplicare a Orientărilor strategice, cu scopul de a crește conținutul strategic și de a promova transparența și responsabilitatea în cadrul politicii de coeziune și întrucât, cu ocazia planificării următoarei perioade de programare, trebuie desprinse concluzii de pe urma informațiilor și a experiențelor dobândite;
- E. întrucât prioritizarea Lisabona (Lisbon earmarking) este exercițiul prin care subansambluri ale celor 86 de sisteme prioritare convenite au fost identificate ca fiind priorități specifice în cadrul Agendei de la Lisabona pentru creștere economică și locuri de muncă și întrucât, pentru regiunile incluse în obiectivul de convergență, 47 de teme prioritare au fost identificate ca priorități speciale (earmarked priorities), în timp ce în regiunile incluse în obiectivul de competitivitate regională și ocupare a forței de muncă au fost identificate doar 33 de teme prioritare;
- F. întrucât pentru rapoartele strategice naționale pentru anul 2009, Comisia și statele

membre au convenit să efectueze schimbul de date în funcție de obiective numai pentru temele prioritare, termenul preconizat pentru extragerea datelor fiind 30 septembrie 2009, dată la care statele membre încă se mai confruntau cu efectele crizei economice, unele dintre ele fiind puse în fața unor dificultăți inițiale la începutul perioadei de programare și întrucât se așteaptă ca raportul strategic 2013 să furnizeze mai multe date informative;

- G. întrucât regiunile europene încă se mai confruntă cu disparități frapante în domeniul economic, social și al mediului, aceasta fiind parțial o consecință naturală a ultimelor două extinderi și o urmare a efectelor directe ale crizei financiare și economice globale, cu toate că aceste disparități au scăzut în ultimul deceniu prin contribuția activă a politicii de coeziune, care este esențială pentru a asigura competitivitatea și creșterea economică, ținând seama, în același timp de particularitățile regionale;
- H. întrucât politica de coeziune a fost un element esențial al planului european de redresare economică, demonstrând importanța fondurilor structurale ca instrumente de stimulare economică, în special pentru întreprinderile mici, durabilitate și eficiență energetică și întrucât Comisiei i s-a solicitat să prezinte un raport în 2010 referitor la gradul de asimilare a măsurilor adoptate de Europa ca reacție la criză,
1. salută raportul strategic al Comisiei privind punerea în aplicare a programelor politicii de coeziune cofinanțate prin fondurile structurale; felicită statele membre pentru eforturile pe care le-au depus pentru pregătirea primelor lor rapoarte strategice naționale, care s-au dovedit a fi o valoroasă sursă de informații privind punerea în aplicare;
 2. subliniază că, la efectuarea analizelor comparative, ar trebui să se țină seama de faptul că cinci state membre și-au extras datele mai recent, iar un stat membru le-a extras la o dată anterioară; consideră că este mai adecvat să se compare progresele realizate de statele membre individuale cu media UE;
 3. consideră că transparența la alocarea fondurilor promovează punerea în aplicare corectă și este o condiție prealabilă esențială pentru realizarea obiectivelor globale ale politicii de coeziune și, prin urmare, trebuie consolidată în toate fazele procesului de punere în aplicare; consideră că publicarea listei de beneficiari ar trebui continuată, mai ales online, dat fiind că aceasta reprezintă un instrument eficient de îmbunătățire a transparenței; este de opinie că stabilirea unor orientări comunitare și introducerea rapoartelor strategice ca un nou instrument au contribuit la creșterea răspunderii pentru realizarea obiectivelor politice; solicită, în acest context, o dezbatere politică regulată pentru a ameliora transparența, responsabilitatea și evaluarea efectelor politicii de coeziune;

Punerea în aplicare

4. ia act de faptul că volumul financiar raportat pentru proiectele selectate este de 93,4 miliarde EUR, reprezentând 27,1 % din resursele UE disponibile în perioada actuală, și această valoare medie se aplică celor trei obiective ale politicii de coeziune, precum și la categoriile din prioritizare Lisabona și la progresele realizate la punerea în aplicare a Orientărilor strategice ale Comunității; subliniază, însă, că progresele variază foarte mult de la o țară la alta, respectiv de la o temă la alta, ratele de selecție agregate fiind de peste 40 % în cazul a nouă state membre și sub 20 % în cazul a patru state membre;
5. reiterează aprecierea sa pentru eforturile naționale care au ca rezultat alocarea în medie a fondurilor destinate pentru realizarea Agendei de la Lisabona în proporție de 65 % din

fondurile disponibile în regiunile vizate de convergență și 82 % în regiunile vizate de competitivitatea regională și ocuparea forței de muncă, ceea ce reprezintă de fapt mai mult decât s-a solicitat inițial; constată cu satisfacție că, în temeiul rapoartelor, o sumă totală de 63 miliarde EUR a fost repartizată pentru proiecte care țin de prioritizarea Lisabona și că selecția proiectelor în cadrul prioritizării Lisabona se situează la același nivel sau este ceva mai rapidă decât selecția în cadrul altor acțiuni și, prin urmare, îndeamnă statele membre să continue pe viitor să aloce resurse pentru proiecte care sprijină strategia UE 2020;

6. constată că rata progreselor înregistrate în cazul temelor OSC este cea mai ridicată în cazul temei referitoare la dimensiunea teritorială (30 %), peste medie pentru „Îmbunătățirea cunoașterii și a inovării pentru creștere economică”, dar sub 27,1 % în cazul celorlalte două orientări și că, în plus, ratele de selecție sunt peste medie pentru proiectele care țin de prioritizarea Lisabona, atât în cazul obiectivului de convergență, cât și în cazul obiectivului de competitivitate regională și al celui de ocupare a forței de muncă, dar reprezintă numai 20,5 % în cazul obiectivului de cooperare teritorială europeană; regretă faptul că, în lipsa unor indicatori de realizare și de rezultat pentru toate statele membre, analiza performanței politicii, astfel cum a fost prezentată în raportul strategic, s-a dovedit a avea limitări importante; invită Comisia, prin urmare, să își revizuiască cerințele privind sarcina de raportare administrativă și invită statele membre să dea dovadă de mai multă disciplină cu privire la furnizarea de informații referitoare la punerea în aplicare a programului;
7. salută progresul deja realizat în punerea în aplicare a proiectelor relevante pentru orientarea „Locuri de muncă mai numeroase și de calitate mai bună”, având în vedere criza economică și creșterea numărului de șomeri; recomandă cu fermitate, totodată, ca Comisia să introducă metode de cooperare cu statele membre care să faciliteze mobilizarea promptă și alocarea eficientă a tuturor fondurilor necesare pentru a obține o economie eficientă din punctul de vedere al resurselor și competitivă, o creștere favorabilă incluziunii și o economie cu o rată ridicată a ocupării forței de muncă conducând la coeziune socială și teritorială și la reducerea sărăciei, care reprezintă obiectivele prioritare ale strategiei UE 2020, în special în domeniul ocupării forței de muncă și al afacerilor sociale, pentru a stimula creșterea și productivitatea și a ameliora performanțele în materie de ocupare a forței de muncă din Europa;
8. salută faptul că FSE a oferit un sprijin relevant în vederea aplicării reformelor privind piața muncii și s-a dovedit a fi un instrument eficace, contribuind la trecerea de la politici pasive la politici active și chiar preventive privind piața muncii; invită statele membre să aplice în continuare reforme structurale care să protejeze piețele muncii de eventuale crize viitoare;
9. solicită statelor membre să înregistreze progrese cu privire la punerea în aplicare a măsurilor cofinanțate și a activităților care vizează să sprijine, la nivel regional, piețele forței de muncă prin reducerea segregării și a inegalităților dintre bărbați și femei, precum diferențele de remunerație și subreprezentarea femeilor în cadrul pozițiilor de luare a deciziilor, prin facilitarea reconcilierii între viața profesională și cea de familie și prin încurajarea schimbării locurilor de muncă precare cu locuri de muncă în cadrul cărora să se beneficieze de drepturi, având în vedere proporția semnificativă a femeilor care se confruntă cu locuri de muncă precare;

10. subliniază importanța de a ameliora infrastructura și serviciile pentru microregiunile dezavantajate cu o rată ridicată a populației marginalizate din punct de vedere social (de exemplu, romii) și de a le face accesibile;
11. subliniază importanța transportului, în general, în ceea ce privește asigurarea coeziunii teritoriale, economice și sociale; este preocupat de faptul că nivelul de investiții în sectorul transportului feroviar nu a crescut, astfel cum fusese prevăzut, și se situează sub nivelul progreselor înregistrate în sectorul transporturilor rutiere, astfel încât nu contribuie suficient la decarbonizarea transporturilor; subliniază, în acest context, că investițiile planificate disproporționat în domeniul transporturilor între diferitele moduri de transport prejudiciază crearea unui sistem european de transport intermodal și remarcă faptul că orice întârziere suplimentară în procesul de punere în aplicare ar putea accentua dezechilibrele;
12. reamintește faptul că aproximativ 23,7 % (82 de miliarde EUR) din fondurile structurale și de coeziune alocate pentru perioada 2007-2013 sunt dedicate transportului, însă doar jumătate din acestea se vor cheltui pentru proiectele TEN-T (17 miliarde EUR pentru rețeaua prioritară a TEN-T și 27,2 miliarde de euro pentru componenta globală), cealaltă jumătate fiind alocată investițiilor în proiecte naționale, regionale și locale care nu figurează pe hărțile TEN-T; subliniază faptul că fondurile structurale și de coeziune alocate transportului sunt distribuite între diversele moduri și rețele de transport într-un mod care nu ține suficient seama de obiectivele Uniunii Europene;
13. în ceea ce privește cooperarea teritorială, atrage atenția asupra tendinței de a amâna lansarea proiectelor transfrontaliere și a proiectelor feroviare, în general, și subliniază valoarea adăugată europeană a rețelei TEN-T, care devine evidentă îndeosebi în secțiunile transfrontaliere ale proiectelor și la interconectarea acestora cu proiectele naționale rutiere, feroviare și cele privind căile navigabile interioare; propune, în acest context, sistematizarea introducerii unor platforme comune pentru cele mai bune practici, organizate după criteriile socioeconomice, geografice, demografice și culturale;
14. salută includerea cheltuielilor pentru investiții în proiecte de eficiență energetică și de energie din surse regenerabile pentru construirea de locuințe și pentru proiecte de locuințe destinate comunităților marginalizate, măsură care este pusă în aplicare cu succes în multe regiuni și care ar trebui continuată în viitor;
15. solicită o punere în aplicare mai bună a programelor în domeniul mediului înconjurător, cu precădere în sectoarele transversale care constituie o valoare adăugată europeană, precum măsuri de combatere și atenuare a schimbărilor climatice și de adaptare la acestea, investiții în tehnologii mai ecologice și cu emisii reduse de CO₂, măsuri de combatere a poluării aerului și a apei, măsuri de protecție a biodiversității, extinderea căilor ferate, promovarea eficienței energetice, în special în sectorul construcțiilor, și a surselor regenerabile de energie, pentru a îndeplini obiectivele UE 2020 și pentru a promova crearea de locuri de muncă ecologice și o economie verde;
16. solicită utilizarea fondurilor relevante pentru acțiunile de prevenire și/sau reacție rapidă în cazul catastrofelor ecologice și solicită statelor membre creșterea investițiilor pentru prevenirea catastrofelor și reabilitarea zonelor industriale și a terenurilor contaminate, dată fiind rata scăzută de execuție a acestor fonduri;
17. regretă întârzierile din cadrul procesului de selecție a proiectelor în domenii strategice

precum cel feroviar, anumite investiții energetice și de mediu, economia digitală, incluziunea socială, guvernanta și consolidarea capacităților și solicită o analiză temeinică a motivelor care au stat la baza acestor întârzieri și invită, de asemenea, statele membre să își implice regiunile în vederea unei monitorizări mai atente a domeniilor în care eforturile trebuie sporite; subliniază, pe de altă parte, un grad mai ridicat de absorbție a proiectelor de mediu în cadrul programelor de cooperare teritorială europeană și atrage atenția asupra valorii adăugate clare pe care o are cooperarea în acest context; subliniază, însă, că este posibil ca statele membre să fi redus decalajele în domenii în care punerea în aplicare era în urmă și că, prin urmare, este posibil ca întârzierile actuale să nu fie relevante în ceea ce privește calitatea globală pe parcursul perioadei de programare; subliniază, în acest context, accelerarea capacităților de absorbție și a execuției bugetare a politicii de coeziune în 2010, care decurge printre altele, din modificări legislative recente și din programe operaționale care au ajuns la viteza de croazieră, ultimele sisteme de gestionare și control fiind în final aprobate de către Comisie;

18. consideră că trebuie luate cât mai repede măsuri corective în vederea îmbunătățirii performanței slabe din cadrul anumitor domenii prioritare; recomandă realizarea unei analize aprofundate privind problemele referitoare la punerea în aplicare în domeniile în care selecționarea proiectelor s-a realizat cu întârziere și, în acest context, solicită statelor membre să depună eforturi suplimentare pentru a îmbunătăți procesul de selecționare a proiectelor în domeniul temelor amânate și să accelereze punerea în aplicare a tuturor proiectelor selecționate astfel încât să evite riscul de a nu duce la îndeplinire obiectivele stabilite;
19. consideră că, în unele cazuri, este nevoie de selecționarea și punerea în aplicare rapidă a proiectelor și de o mai bună utilizare, per ansamblu, a fondurilor alocate, îndeosebi pentru activitățile care vizează îmbunătățirea capitalului uman, promovarea sănătății și a prevenirii bolilor, garantarea de oportunități egale, sprijinirea piețelor forței de muncă și sporirea incluziunii sociale, în special în vederea combaterii consecințelor negative ale crizei economice;
20. subliniază că multe dintre statele membre au confirmat că disciplina impusă de cerința de prioritizare a îmbunătățit calitatea și capacitatea de concentrare a programării; constată, de asemenea, că statele membre au considerat în mod unanim că menținerea priorităților fundamentale ale cadrelor de referință strategice naționale și ale programelor operaționale, în strânsă conexiune cu Strategia de la Lisabona, reprezintă cel mai bun instrument în vederea abordării crizei, și au reconfirmat relevanța obiectivelor pe termen mediu și lung stabilite în cadrul acestor documente;

Provocări la punerea în aplicare

21. subliniază faptul că selectarea și punerea în aplicare eficace a proiectelor din anumite domenii este îngreunată de lipsa unor condiții prealabile relevante, cum ar fi proceduri de aplicare mai simple la nivel național, priorități naționale clare în anumite domenii de intervenție, transpunerea la timp a legislației UE, capacități instituționale și administrative consolidate și o birocrație excesivă la nivel național; solicită, prin urmare, statelor membre și regiunilor să faciliteze punerea în aplicare a politicii prin abordarea acestor provocări și, îndeosebi, prin îmbunătățirea cadrului juridic în domeniul ajutoarelor de stat, al achizițiilor publice și al normelor de mediu și să urmărească adoptarea de reforme instituționale;

22. reamintește cu regret faptul că întârzierile majore la punerea în aplicare a politicii rezultă în principal din cauza următorilor factori: încheierea cu întârziere a negocierilor pentru cadrul financiar multianual și pentru pachetul legislativ al politicii, ceea ce duce la finalizarea cu întârziere a strategiilor naționale și a programelor operaționale, modificări ale normelor privind controlul financiar și criteriile de evaluare impuse la nivel național, suprapuneri cu încheierea perioadei 2000-2006 și cantitatea redusă de resurse publice disponibile pentru cofinanțare în statele membre;
23. deplânge faptul că, deși Raportul strategic ar trebui să sublinieze contribuția programelor cofinanțate de fondurile structurale pentru implementarea obiectivelor politicii de coeziune, acesta nu oferă date complete cu privire la situația disparităților regionale până în 2009;

Răspunsul la criza economică

24. salută publicarea documentului de lucru al serviciilor Comisiei intitulat „Politica de coeziune: răspunsul la criza economică, o revizuire a punerii în aplicare a măsurilor politicii de coeziune adoptate în sprijinul planului european de redresare economică”; subliniază că această revizuire se bazează în primul rând pe informațiile furnizate în rapoartele strategice naționale; solicită Comisiei să adopte măsurile necesare în vederea garantării faptului că informațiile furnizate de statele membre sunt exacte;
25. constată că, în contextul crizei financiare și economice globale și al actualei decelerări economice, politica de coeziune a UE contribuie în mod decisiv la planul european de redresare economică, constituind cea mai mare sursă comunitară de investiții din economia reală și permite o reacție flexibilă și adecvată la mediul socio-economic care se deteriorează rapid; subliniază că statele membre au apreciat posibilitatea ca măsurile de ieșire din criză să fie adaptate la nevoile lor specifice; solicită, cu toate acestea, o flexibilitate sporită și o complexitate mai redusă a normelor pentru combaterea crizelor și încurajează statele membre să utilizeze prompt toate măsurile puse la dispoziție de Comisie pentru a asigura o reacție potrivită și în timp util, conform nevoilor specifice, precum și o strategie de succes pentru combaterea crizei economice în vederea realizării unei dezvoltări durabile pe termen lung prin consolidarea competitivității, a forței de muncă și a atractivității regiunilor europene;
26. subliniază importanța depunerii unor eforturi suplimentare pentru a depăși dificultatea cauzată de măsurarea impactului global al măsurilor specifice legate de politica de coeziune în cadrul planului european de redresare economică și regretă faptul că, prin urmare, revizuirea poate oferi doar informații limitate despre exemple concrete la nivel național; cu toate acestea, salută analiza privind bunele practici și primele concluzii prezentate în raport;
27. consideră că semnele care indică redresarea în urma crizei sunt slabe, iar în următorii ani Europa trebuie să își abordeze slăbiciunile structurale, inclusiv prin intervenții privind politica de coeziune și prin investiții specifice, în special în cercetare și dezvoltare, în inovare, în educație și în tehnologii care sunt benefice tuturor sectoarelor în vederea dobândirii competitivității; subliniază, prin urmare, necesitatea realizării unei analize temeinice a impactului măsurilor care vizează combaterea crizei și necesitatea asigurării unei finanțări structurale accesibile, care reprezintă un instrument solid menit să ajute regiunile în procesul de restructurare economică și socială și în promovarea solidarității și coeziunii sociale și teritoriale;

Crearea de sinergie și evitarea dispersiei sectoriale a resurselor politicii regionale

28. împărtășește opinia Consiliului exprimată în concluziile Consiliului privind Raportul strategic pentru anul 2010 în ceea ce privește valoarea adăugată reală generată de o abordare strategică unică și integrată pentru fondurile structurale; reamintește că fiecare fond are nevoie de propriile sale norme în vederea unor intervenții eficiente pe teren în situații specifice; subliniază, de asemenea, necesitatea, în perioada post-criză, de a consolida bugetele publice și de a crește sinergiile și impactul tuturor surselor de finanțare disponibile (instrumente UE, naționale, BEI) printr-o coordonare eficace;
29. subliniază că sinergiile dintre fondurile structurale și alte instrumente de politică sectorială, respectiv dintre aceste instrumente și resursele naționale, regionale și locale sunt esențiale și creează legături valoroase care permit consolidarea reciprocă, punerea în aplicare durabilă a programelor și realizarea coeziunii teritoriale; recunoaște că, prin dispozițiile referitoare la alocarea fondurilor pentru perioada 2007-2013, politica de coeziune este mai bine orientată în vederea creării de sinergie cu politicile de cercetare și inovare; subliniază că fondurile structurale ar putea fi utilizate pentru dezvoltarea infrastructurii de cercetare, asigurând nivelul necesar de excelență pentru a avea acces la fondurile destinate cercetării; subliniază, de asemenea, beneficiile aduse de sinergiile dintre FEDER, FSE și FEADR; constată că experiența demonstrează în mod clar că performanțele pozitive ale programelor finanțate de FSE sunt esențiale pentru a maximiza eficacitatea finanțării acțiunilor economice din FEDER; reamintește, în acest context, potențialul pe care îl are finanțarea încrucișată, care nu este încă exploatat pe deplin; având în vedere următorul raport strategic, invită Comisia să introducă o referință la interacțiunea reciprocă dintre fondurile structurale, precum și la interacțiunea acestora cu alte instrumente financiare ale UE;

Monitorizare și evaluare

30. subliniază faptul că asistența tehnică, monitorizarea și evaluarea stimulează învățarea politicilor și, împreună cu un control financiar eficient, vor constitui un stimulent pentru îmbunătățirea calității performanței;
31. regretă faptul că numai 19 state membre au prezentat rapoarte cu privire la indicatorii de bază și, prin urmare, în această etapă, nu se poate avea o primă imagine clară, la nivel european, a impactului pe teren a politicii; încurajează în mod ferm statele membre să utilizeze indicatori de bază în următoarea rundă a exercițiului de raportare strategică în 2012-2013; solicită Comisiei să intervină și să sprijine statele membre și regiunile să elaboreze informații coerente și complete în timp util;
32. subliniază că, în vederea îmbunătățirii guvernantei și eficienței sistemului de administrare a fondurilor structurale, Comisia trebuie să asigure sisteme de monitorizare și control eficiente și constante; invită Comisia să sporească coerența și calitatea monitorizării progreselor înregistrate de statele membre, prin impunerea obligativității utilizării unui set minim de indicatori de bază în rapoartele strategice naționale în următoarea perioadă de programare pentru a facilita compararea datelor și orientarea către rezultate, prin furnizarea de indicații mai detaliate;

Bune practici

33. consideră că bunele practici și învățarea reciprocă în materie de punere în aplicare a

politicilor trebuie să fie evidențiate și că trebuie promovate schimburile în acest domeniu, alături de o consolidare a capacităților administrative, în special ale autorităților locale și regionale, pentru a îmbunătăți eficiența și eficacitatea și pentru a evita repetarea greșelilor din trecut;

34. încurajează bunele practici legate de raportarea la nivel național, cum ar fi utilizarea unor indicatori de bază, raportarea rezultatelor și realizărilor, raportarea cu privire la sinergiile dintre politicile naționale și politicile UE, organizarea de dezbateri publice și consultări cu părțile interesate, prezentarea de rapoarte către parlamentele naționale pentru emiterea de avize și publicarea rapoartelor pe site-uri guvernamentale (toate rapoartele utilizând o terminologie clară și concisă), deoarece aceste practici îmbunătățesc calitatea exercițiului de raportare și sporesc sentimentul de proprietate al părților interesate în statele membre; insistă asupra necesității de a urma exemplele de cele mai bune practici în acele regiuni în care se constată un grad mai redus de absorbție sau eficiență a programelor de finanțare;
35. salută stabilirea de către Comisie a modului în care autoritățile naționale, regionale și locale pot ajusta programele operaționale la obiectivele UE 2020 privind dezvoltarea durabilă, precum și a modului în care practicile pot fi reorientate către obiective de creștere inteligentă în cadrul perioadei de programare actuale; invită statele membre să acționeze fără întârziere, să investească mai mult în dezvoltarea durabilă și creșterea inteligentă, incluziunea socială și egalitatea de gen pe piața muncii și să utilizeze fondurile într-un mod mai eficient; invită, de asemenea, Comisia să lanseze o dezbatere pentru a explica mai pe larg modul în care, de-a lungul actualei perioade 2007-2013, politica de coeziune își poate aduce aportul la obiectivele Strategiei Europa 2020;

Concluzii și recomandări

36. subliniază rolul IMM-urilor ca actori inovatori în economie și evidențiază nevoia de a dezvolta acest sector, printre altele prin punerea în aplicare a „Small Business Act”, facilitarea accesului IMM-urilor la finanțare și capital de exploatare și încurajarea IMM-urilor să se implice în proiecte inovatoare în vederea consolidării competitivității lor și a potențialului de a crea locuri de muncă; subliniază că pot rezulta numeroase beneficii economice și sociale din cooperarea la nivel local și regional între autoritățile publice, IMM-uri, rețele de afaceri, grupări și institute de cercetare, precum și din utilizarea eficace a tuturor resurselor disponibile, inclusiv a instrumentelor de inginerie financiară (Jeremie) ca elemente de consolidare a capitalului IMM-urilor; cu toate acestea, subliniază că, în ceea ce privește finanțarea împrumuturilor, trebuie îmbunătățită certitudinea juridică astfel încât intermediarii financiari și băncile de promovare să poată stabili condiții pentru instrumente financiare inovatoare care vor rămâne valabile pe întreaga durată a perioadei de programare;
37. este ferm convins că o bună guvernanță la nivel european, național, regional și local și o cooperare eficace între diferitele niveluri de guvernare sunt fundamentale pentru asigurarea calității procesului de luare a deciziilor, planificarea strategică, o mai bună capacitate de absorbție a fondurilor structurale și de coeziune și deci pentru punerea în aplicare eficientă și cu succes a politicii de coeziune; încurajează Comisia și statele membre să consolideze și să mobilizeze guvernanța pe mai multe niveluri, în conformitate cu tratatul și cu principiile subsidiarității și parteneriatului; subliniază, în consecință, importanța unei veritabile strategii de parteneriat, atât pe verticală, cât și pe orizontală, și recomandă să se evalueze calitatea implicării în parteneriat, reamintind că parteneriatele

- pot conduce la o simplificare, în special a procedurii de selecție a proiectelor; invită statele membre să implice nivelurile subnaționale încă de la început în procesul de definire a priorităților de investiții și de luare a deciziilor, precum și să integreze acestea cu actorii societății civile și cu reprezentanții comunității în procesul de punere în aplicare a programelor; propune, în acest context, stabilirea unui „Pact teritorial al autorităților locale și regionale cu privire la Strategia Europa 2020” în cadrul fiecărui stat membru;
38. este de opinie că simplificarea dispozițiilor și procedurilor ar trebui să contribuie la alocarea rapidă a fondurilor și plăților și, prin urmare, ar trebui să continue și să conducă la îmbunătățirea reglementărilor în perioada de după 2013, atât la nivelul UE, cât și la nivel național, fără a crea dificultăți majore pentru beneficiari; consideră că politica regională ar putea fi mai bine adaptată la nevoile utilizatorilor și că simplificarea ar reduce barierele și costurile administrative inutile, precum și alte obstacole care stau în calea realizării obiectivelor politicii, aceasta ar trebui să preîntâmpine confuziile și interpretarea greșită a practicilor administrative actuale și ar trebui, pe de altă parte, să asigure o gestionare mai flexibilă a proiectelor, controale sincronizate și o mai mare eficiență a politicii; deplânge faptul că, din cauza birocrăției inutile, a normelor prea complicate supuse adesea la modificări și a lipsei de proceduri armonizate, multe fonduri rămân neutilizate; consideră că este necesar să se ajungă la un echilibru între simplificare și stabilitatea normelor și a procedurilor;
 39. solicită statelor membre și autorităților regionale să îmbunătățească consolidarea capacităților și să reducă sarcina administrativă, în special să asigure cofinanțarea proiectelor prin contribuții naționale și, atunci când este oportun, să introducă sprijin sub formă de inginerie financiară, cu scopul de a crește absorbția fondurilor și de a evita întâzieri suplimentare majore în materie de investiții;
 40. sprijină ideile prezentate de Comisie prin care se urmărește să se pună un accent mai mare pe implementarea orientată spre rezultate a fondurilor structurale și consideră că raportarea strategică, un instrument valoros de monitorizare a progresului privind punerea în aplicare, creează o bază pentru evaluări inter pares și pentru dezbateri strategice la nivelul UE; în vederea realizării unei raportări strategice de o calitate mai bună, bazate pe date comparative și fiabile, încurajează statele membre să adopte o abordare mai analitică și mai strategică la elaborarea rapoartelor naționale axate într-o mai mare măsură pe obiective, rezultate și dezvoltări strategice și să prezinte informații exacte, în timp util, cu privire la indicatorii de bază și obiectivele convenite; subliniază, prin urmare, că Raportul strategic pentru anul 2013 ar trebui să fie orientat spre rezultate și să se axeze mai mult pe o analiză calitativă a eficacității programelor, realizărilor, rezultatelor și a impactului timpuriu, decât pe prezentarea excesivă a unor date statistice;
 41. invită Comisia și statele membre să utilizeze oportunitatea revizuirii la mijloc de termen a perspectivei financiare 2007-2013 și a politicii de coeziune pentru a asigura creșterea absorbției fondurilor europene în perioada 2011-2013;
 42. invită toate instituțiile UE și statele membre, în perspectiva următoarei runde de negocieri privind viitoarea politică de coeziune, să faciliteze finalizarea mai rapidă a unor documente-cheie, cum ar fi cadrul financiar multianual și regulamentele, în următoarea rundă de negocieri, în vederea depășirii dificultăților de lansare care ar putea apărea la începutul următoarei perioade de programare;
 43. invită Comisia să asigure faptul că viitoarea politică de coeziune va beneficia de resurse

financiare adecvate; este de opinie că politica de coeziune nu trebuie privită doar ca un instrument de realizare a obiectivelor politicilor sectoriale, deoarece aceasta este o politică comunitară care oferă o valoare adăugată substanțială și are rațiunea sa de a fi: coeziunea economică, socială și teritorială; subliniază, prin urmare, că politica de coeziune ar trebui să rămână independentă, iar principiile și bazele sale actuale nu ar trebui să fie modificate printr-o dispersare sectorială;

o

o o

44. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și statelor membre.